

ud af de indledende bemærkninger. Og jeg vil bare gøre Venstre opmærksom på, at den almene sektor faktisk løser en ganske stor del af de samfundsmæssige opgaver, som der tilsyneladende ikke er forståelse for at bidrage til løsningen af hos den private sektor. Derfor skal man altså, hvis man vil have et ordentligt samfund og man gerne vil have en ordentlig boligstandard, have en stor almen sektor. Og derfor er jeg glad for, at der ikke længere er kvoter og rammer, og glad for, at min forgænger faktisk sikrede, at i det omfang, kommunerne gerne vil prioritere den almene sektor, kan de faktisk gøre det uden at spørge nogen om lov. Det er der faktisk ikke ændret på i det her forslag.

Jeg vil i den sammenhæng også gerne sige, at det er forkert at male det billede, at vi nu tager ganske meget fra beboerne, og at beboerne nu skal belastes yderligere, for den finansiering af nybyggeri, som det nuværende grundlag hviler på, er uændret. Det er stadig væk sådan, at beboerne faktisk kun skal betale 2 pct., kommunen skal betale 14 pct., og resten betales via lånoptagning. Det er stadig væk realiteten i det her.

Dette siger jeg sådan mere til fru Annie Lunde Hansen, som var lidt forarget over, at vi nu sådan skulle – sådan forstod jeg det i hvert fald – ødelægge grundlaget for, at vi i fremtiden kunne få nogle almene boliger. Sådan er forslaget altså ikke skruet sammen. Men det er klart, at det skal vi prøve at få belyst lidt tydeligere under arbejdet i Boligudvalget.

Jeg er med på, vil jeg godt sige til fru Rikke Hvilshøj, at der naturligvis skal være en analyse af finansieringsformerne. Men jeg vil gerne sige, at jeg har ikke noget ønske om at sætte mig tungt på Landsbyggefonden. Men jeg har et ønske om, og det mener jeg at enhver politiker, som jo altså er ansvarlig og må tage samfundshensyn, må være interesseret i, at Landsbyggefondens principper også sikrer, at pengene, der ophobes i Landsbyggefonden, bruges dér, hvor der er mest behov for dem, altså i de afdelinger, der har mest behov for det.

Og det er altså ikke givet, at de dispositionsfonde, som vi har rundt omkring, og som er hægtet op på afdelingerne, som har store formuer, har brug for de penge, og så er det jo sådan meget fornuftigt at få dem sat i spil dér, hvor der er behov for dem. Så det er ikke, fordi jeg vil sætte mig tungt på Landsbyggefonden, men fordi jeg faktisk godt vil sikre, at der er et

samfundshensyn i anvendelsen af Landsbyggefondens midler.

Jeg er ked af, at Venstre afviser at fjerne 2 pct.-reglen. Vi mener faktisk i regeringen, at det er en naturlig og logisk konsekvens af den selvansvarlighed og dermed også det bidrag til selvfinansiering, som der ligger i forslaget. Og med hensyn til selvansvarligheden har det i øvrigt været på tale igennem en lang periode i den almene sektor.

Det er klart, at de 30 mio. kr. til særligt udsatte grupper ikke skal gå op, i lamperøg havde jeg nær sagt, i administration og i evaluering. Vi skal sørge for, at de målrettes meget præcist til de særligt udsatte grupper.

Jeg vil godt sige tak til hr. Jens Heimburger for tilsagnet om at se positivt på det og for også at ville gå ind i tankegangen om øget selvfinansiering af hele sektoren. Jeg forstod det sådan, at Det Konservative Folkeparti gerne vil diskutere kvoten på andelsboliger selvstændigt og måske ikke i sammenhæng med det her forslag. Og det kan vi selvfølgelig også vende tilbage til.

Til fru Pernille Frahm, som ikke overraskende siger, at SF gerne vil være med til sukkeret og gerne vil være med til forenklingen, men ellers ikke vil være med noget andet: Sådan kunne jeg forstå det, men der er jo andre af os, der er nødt til at tage både sukkeret og saltet, når vi gerne vil reformere et stort og komplekst område.

Men jeg vil godt sige, at der er ikke noget modsætningsfyldt i at lægge en finansieringsreform frem for den almene sektor og så have etableret en by- og boligminister, som også har svaret for det boligsociale. Jeg vil næsten sige tværtimod, for der er en indbygget sammenhæng i det her. I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det jo faktisk meget klart, at også Landsbyggefonden, som den tidligere er blevet, skal aktiveres i forhold til det bysociale arbejde, og det er Landsbyggefonden og den almene sektor faktisk også interesseret i.

Det kan vi jo sådan set være lykkelige for, for hvis den almene sektor ikke var interesseret i at løfte det bysociale arbejde, og hvis der ikke var en sektor, hvis beboerrepræsentanter også spillede aktivt og positivt med, og det er faktisk min meget klare opfattelse, at det gør man meget gerne i sektoren som helhed, så kunne vi i og for sig gøre hvad som helst herindefra.

Og igen: Der er altså ikke tale om at tage penge ud af sektoren. Der er tale om, at penge-
ne bliver i sektoren